

Магічна гармонія Всесвіту Оксани Тодорової

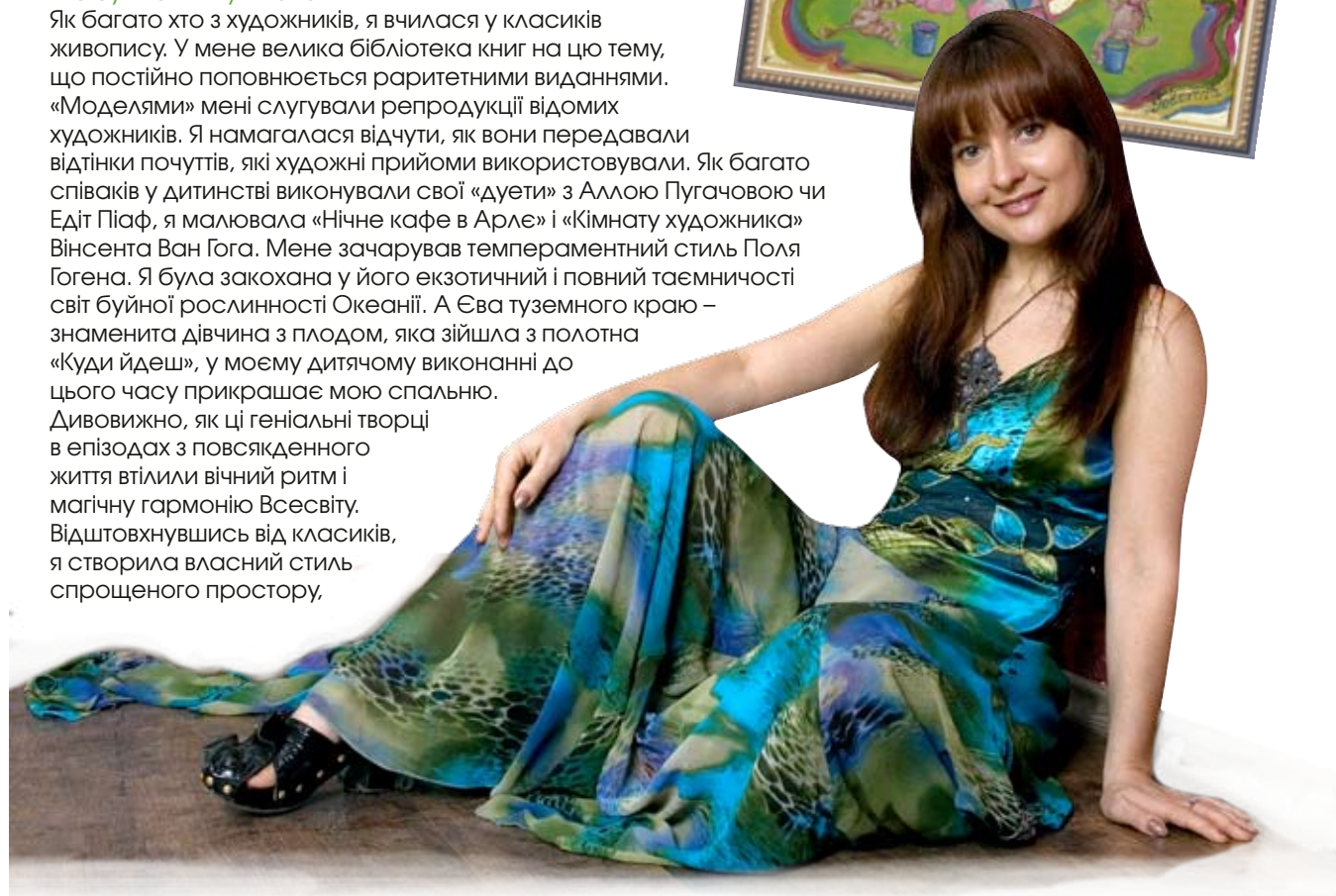
У кожній людині, напевно, є своя внутрішня духовна таємниця, яку вона проносить через все життя. Багата душа нашої сьогоднішньої співрозмовниці створила цілий казковий Всесвіт, наповнений світлом, радістю і гармонією, що відкривається нам у її картинах. Знайомся, у нас в гостях чарівна жінка, успішна бізнес-леді, талановита українська художниця Оксана Тодорова.

Оксано, як давно Ви пишете картини, що вас надихає?

Скільки себе пам'ятаю, я завжди малювала. Побачу захід сонця над морем – наступного дня вже пишу акварель по пам'яті. Подарували квіти – обов'язково народжується натюрморт гуашшю. Любила зображувати і свої іграшки – м'які, пухнасті, кожна зі своїм характером. До творчості завжди було особливе ставлення. Закінчила музичну школу по класу фортепіано. Впевнена, що у живописі і музиці дуже багато спільного. Сьогодні на сюжети робіт мене надихають яскраві події, цікаві люди, хороші книги. Іноді одна оригінальна фраза чи картина зі сну може дати такий емоціональний вибух, який просто сам лягає на полотно.

Хто був Вашим учителем?

Як багато хто з художників, я вчилася у класиків живопису. У мене велика бібліотека книг на цю тему, що постійно поповнюється раритетними виданнями. «Моделями» мені слугували репродукції відомих художників. Я намагалася відчувати, як вони передавали відтінки почуттів, які художні прийоми використовували. Як багато співаків у дитинстві виконували свої «дуети» з Аллою Пугачовою чи Едіт Піаф, я малювала «Нічне кафе в Арле» і «Кімнату художника» Вінсента Ван Гога. Мене зачарував темпераментний стиль Поля Гогена. Я була закохана у його екзотичний і повний таємничості світ буйної рослинності Океанії. А Єва туземного краю – знаменита дівчина з плодом, яка зійшла з полотна «Куди йдеш», у моєму дитячому виконанні до цього часу прикрашає мою спальню. Дивовижно, як ці геніальні творці в епізодах з повсякденного життя втілили вічний ритм і магічну гармонію Всесвіту. Відштовхнувшись від класиків, я створила власний стиль спрощеного простору,

м'яких форм, чистих кольорів, за допомогою якого передаю глядачеві свої почуття і емоції. Зазвичай я пишу після яскравих позитивних вражень. Емоція проходить крізь мене, картина перетворюється на «енергетичну батарейку», і створюється ефект позитивного енергетичного поля. Мені дуже приємно, коли власники моїх картин розповідають, що достатньо вранці подивитися на моє полотно, і гарний настрій на весь день забезпечений. При поганому настрої і втомленості принципово не працюю.

Чи пам'ятаєте себе у дитинстві? Ким мріяли стати, коли були маленькою?

Коли я була маленькою (2–3 роки), я мріяла бути... нареченою. Мені здавалося, що дівчина у пишному білому платті – це вершина мрій і найбажаніша професія. У школі моє уявлення про майбутнє стало більш земним. Закінчивши школу з золотою медаллю, я вступила на інженерний факультет Академії харчових технологій, а потім отримала другу вищу освіту у київській Академії управління персоналом за спеціальністю «Міжнародний маркетинг». Такий багаж знань і набутий досвід роботи допомогли зробити кар'єру у бізнесі і отримати посаду керівника.

Хто першим оцінив Ваші твори, і коли Ви відчували себе художницею?

Якщо дуже довго робиш те, що треба, обов'язково настає момент, коли ти можеш робити те, що хочеш. Такий момент настав у моєму житті у 2007 році. Організуючи вечірку «Фестиваль березневих котів» у Києві, я запросила на арт-проект відому художницю, але в останню мить у неї змінилися плани, і всього за кілька тижнів до події залишилася на арт-вернісажі без картин. Треба було терміново знайти нового художника, але стовідсоткової гарантії успіху очікувати не приходилося: всім відомо, що творчі люди досить непередбачувані. У цей переломний момент я й вирішила купити полотна, фарби і написати сім картин на вернісажі. Публіка дуже прихильно поставилася до моїх робіт і проголосувала за них, як кажуть, гаманцем: усі картини були розпродані на аукціоні. А на виручені кошти ми закупили подарунки для спеціальної дитячої палати лікарні ім. Резніка в Одесі. Після активної підтримки проекту у глянцевиx журналах і позитивних рекомендацій власників моїх перших картин, до мене почали надходити замовлення. Так у моєму житті з'явився ще один напрямок для душі – живопис.

Персонажами Ваших картин є коти. Оксано, чому саме коти, а не, приміром, море, квіти?

У кожного художника є своя тема. Моя зірка – дитячі фантазії, а муза – це пухнасті створіння. Я малюю тільки котів і впевнена, що ця тема невичерпна.

Чи маєте інші захоплення, окрім малювання?

Дуже ціную сімейну гармонію, яку створюють мій чоловік та дитина. Ми розуміємо один одного без слів. Моя донечка навчається у приватній художній школі, з дитинства я прищеплюю їй гарний смак до всього прекрасного. Чоловік підтримує мої проекти. Вершиною

професійних досягнень вважаю випуск книги «Корпоративне видання на 200%», у якому весь накопичений практичний досвід я систематизувала і виклала у доступній формі для молодого покоління маркетинг-менеджерів. Займаю активну громадську позицію: три роки тому очолила Асоціацію корпоративних медіа. Я – член Українського маркетинг-клубу.

Практикую заняття йогою. З задоволенням шию, вишиваю і виготовляю дрібні вироби. Веду рубрику хенд-мейд у журналі «ТелеГід», знімаю відеоуроки рукоділля. Більшість виробів: сумочки, жіночі шифонові шарфи, рушники, подушки – прикрашаю персонажами моїх картин.

Як Ви все встигаєте?

У народі говорять: «Якщо хочеш комусь доручити якусь роботу, доручи її зайнятій людині». Коли є мета по кожному напрямку твого життя і чітко розставлені пріоритети, це зовсім неважко зробити. Ще однією складовою «встигання» є бажання: коли є бажання, з'являються Можливості, коли немає бажання – Причини... Головне – чесно і довго добиватися результату і не чекати на швидкий успіх. Все, що дається у житті легко, ми також швидко губимо. Треба не тільки мріяти, але й щодня прикладати зусилля для реалізації мрій. Успіх

сьогодні
– це вчорашні місяці

напруженої та старанної роботи. Тільки кількість переходить у якість. І мою позицію у цьому питанні доводить величезна кількість прикладів з історії. Так, великий політик Черчилль був чудовим художником. За життя він написав біля 500 картин. Сьогодні його роботи на вагу золота. Приміром, полотно «Пейзаж Чартуелла з вівцями» було продано з аукціону за два мільйони доларів. Що вже говорити про його цитати та афоризми? Вони давно стали класикою. Все встигати не тільки можна, але й треба. А ще важливо ділитися своїми знаннями. Я знаходжу час для написання статей для професійних спеціалізованих видань, провожу авторські майстер-класи на тему особистого росту.

Оксано, подекують, що астролог і письменниця Жаклін Сталлоне (мати голлівудської зірки Сильвестра Сталлоне) напроорокувала Вам світову популярність.

Гадаю, що будь-які пророкування працюють настільки, наскільки вірять у них сама людина. Жаклін – неймовірна жінка і я рада, що одна з моїх картин, «Весняний настрій», поповнила колекцію сім'ї Сталлоне. А світова популярність – це, скоріш, результат, а не самоціль. Важливо і як ти використовуєш популярність – приміром, пані Жаклін об'їздила весь світ з соціальною місією. Вона постійно спілкується з дітьми з дитячих будинків, дає їм другий старт життя, віру у щасливе і успішне майбутнє. Я беру участь, ініціюю і даю свої картини на благодійні аукціони. Це те, чим треба обов'язково займатися, до цього кличе серце, цьому вчить і наша релігія.

Важко розлучатися з картинами?

І складно, і радісно одночасно. Багато художників порівнюють свої картини з дітьми. Я теж сприймаю кожну свою роботу як доньку – дівчину, яку видаю заміж. Причому доля кожної зворушлива до сліз. Приміром, одна з картин не продавалася більше року, я навіть зняла її зі стіни своєї майстерні. А вже через тиждень її купив бізнесмен з Нідерландів, як подарунок для своєї російської дружини. Через кілька місяців вони надіслали мені листівку з повідомленням про народження дівчаток-двійняшок. От і не вір після цього у долю!

Як Ви сприймаєте критику?

У минулому я реагувала дуже болісно. Але з часом навчилася управляти емоціями і сьогодні

ставлюся до критики спокійно і доброзичливо. Якщо хтось тебе критикує, значить, ти викликав у цієї людини емоції і ти йому, як мінімум, не байдужий. Гірше, коли до тебе байдужі. А ще важливо розрізнати критику «для блага» від критики категорії «заздрість». Якщо у усвідомлюю, що критика конструктивна і йде від доброзичливої людини, то починаю аналізувати і з багатьма речами погоджуюся. Я намагаюся поважати думку кожної людини і переключаюся на позитивне мислення. Будь-які недоліки – це перш за все можливості для вдосконалення. Якщо ми були б ідеальними створіннями, нам нікуди було б розвиватися. Важливо, щоб близькі люди і вчителі по життю вчасно нас критикували. Це прекрасна мотивація. А якщо ти відчуваєш, що тебе критикують, щоб розрядитися чи зіпсувати настрій, на таку критику я б рада не звертати уваги. У будь-якому випадку навчись реагувати на критику за моєю формулою: посміхнутися – подякувати – поміркувати – зробити власні висновки – продовжувати добросовісно займатися улюбленою справою.

Хто з відомих людей поповнив приватну колекцію Вашими картинами і які картини для Вас найцінніші?

Мої роботи є у приватних колекціях продюсера Юрія Нікітіна, композитора Ігоря Ніколаєва, Андре Тана, Олександри Раффіна (Ніколаєнко) та інших відомих людей. Для мене кожна робота, як частинка мене, частина моєї дитячої мрії. На одному з моїх вернісажів до мене підійшов чоловік і сказав, що мої роботи дуже дивні, що вони відкрили для нього двері у дитинство. А для мене ці двері ніколи не зачинялися, через них входить моє майбутнє і майбутнє моєї сім'ї.

У кожній картині своя доля. Ось нещодавно для іменинника однієї дуже відомої одеської сім'ї друзі придбали у моєї арт-галереї картину «Prince». Цей персонаж входив у диптих «Prince»&«Princess». Я була впевнена, що обидві картини поселяться у одній дитячій. На жаль, принцеса залишилася у самотності. Через кілька місяців картину «Princess» відібрали для виставки в американській галереї. Вона перетнула океан і очікує на свого покупця в Америці. І хто знає, можливо, через років 17–20, як у романтичному

голлівудському фільмі 30-х років, юнак та дівчина, чий дитячий кімнати прикрашали картини диптиха «Prince»&«Princess», покохають один одного. І це вже буде зовсім інша історія, але теж щаслива.

Що ж, ми чекатимемо на продовження цієї історії. Дякуємо, за цікаве інтерв'ю. ☆

Фото з архіву художниці

